

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

**Konkluzje Rady w sprawie inwestowania w kształcenie i szkolenie – odpowiedź na komunikat
pt. „Nowe podejście do edukacji: inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów
społeczno-gospodarczych” oraz na roczną analizę wzrostu gospodarczego 2013**

(2013/C 64/06)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

oraz najwyższą jak dotąd stopę bezrobocia, sięgającą niemal 11 % ⁽³⁾, a wśród pracowników nisko wykwalifikowanych wyższą o 60 % ⁽⁴⁾.

WSKAZUJĄC NASTĘPUJĄCY KONTEKST:

1. Artykuły 165 i 166 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
2. Strategia „Europa 2020”, a zwłaszcza roczne analizy wzrostu gospodarczego na 2012 i 2013 rok oraz zalecenia dla poszczególnych krajów na 2012 rok.
3. Konkluzje Rady z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na okres do roku 2020 („ET 2020”) ⁽¹⁾, których podstawowym celem jest wspieranie dalszego rozwoju systemów kształcenia i szkolenia w państwach członkowskich, tak by zapewniały wszystkim obywatelom realizację osobistą, społeczną i zawodową oraz trwały dobrobyt gospodarczy i zatrudnialność, a jednocześnie promowały wartości demokratyczne, spójność społeczną, kreatywność i innowacyjność, aktywność obywatelską i dialog międzykulturowy.
4. Wspólne sprawozdanie Rady i Komisji z lutego 2012 r. z wdrażania strategicznych ram europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia „ET 2020” ⁽²⁾, w którym to sprawozdaniu wskazano, w jaki sposób za pomocą realizacji ram „ET 2020” wspierać cele strategii „Europa 2020” w dziedzinie wzrostu i zatrudnienia, oraz wyznaczono kilka priorytetowych obszarów europejskiej współpracy w dziedzinie kształcenia i szkolenia na lata 2012–2014.
5. Kryzys gospodarczy, którego utrzymywanie się potwierdzają najnowsze prognozy Komisji, przewidujące w 2013 roku wolniejsze, niż oczekiwano, ożywienie gospodarcze
6. Konieczność powstrzymania wzrostu bezrobocia wśród młodzieży w Europie, wynoszącego obecnie średnio prawie 23 %, a w kilku państwach członkowskich sięgającego ponad 50 % ⁽⁵⁾.
7. Coraz wyraźniejsze dowody na to, że podaż umiejętności nie zaspokaja potrzeb rynku pracy: obecnie w całej Europie nieobsadzone pozostają ponad 2 miliony miejsc pracy ⁽⁶⁾.
8. Potrzeba położenia fundamentów pod przyszły wzrost i konkurencyjność w sytuacji ograniczonych środków publicznych za pomocą efektywniejszych inwestycji w systemy kształcenia i szkolenia, i niezaprzeczalny społeczno-gospodarczy zysk z takich inwestycji.
9. Konkluzje Rady z dnia 26 listopada 2012 r. pt. „Kształcenie i szkolenie a strategia »Europa 2020« – rola kształcenia i szkolenia w naprawie gospodarczej, we wzroście gospodarczym oraz w pobudzaniu zatrudnienia” ⁽⁷⁾, w których to konkluzjach uzgodniono, że sektor kształcenia i szkolenia (w tym na poziomie ministerialnym) powinien odgrywać istotniejszą rolę zarówno podczas określania wspólnych założeń i celów związanych z kształceniem i szkoleniem, jak i podczas realizacji tych aspektów europejskiego semestru w ramach strategii „Europa 2020”, które odnoszą się do kształcenia i szkolenia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 119 z 28.5.2009, s. 2.⁽²⁾ Dz.U. C 70 z 8.3.2012, s. 9.⁽³⁾ Jesienna prognoza gospodarcza Komisji Europejskiej (listopad 2012 r.).⁽⁴⁾ Eurostat, dane statystyczne o bezrobociu (listopad 2012 r.).⁽⁵⁾ „Wprowadzanie młodzieży na rynek pracy” – COM(2012) 727 final z dnia 5 grudnia 2012 r.⁽⁶⁾ Europejski Monitor Wolnych Stanowisk Pracy z dnia 7 grudnia 2012 r.⁽⁷⁾ Dz.U. C 393 z 19.12.2012, s. 5.

10. Konkluzje Rady Europejskiej z dnia 13–14 grudnia 2012 r. ⁽¹⁾, w których:

- zaapelowano do Rady, państw członkowskich i Komisji, by zapewniły szybkie działania następcze w związku z komunikatem Komisji pt. „Nowe podejście do edukacji” ⁽²⁾,
- z zadowoleniem przyjęto postępy w wypracowywaniu kompleksowego unijnego podejścia do zatrudnienia młodzieży i zaapelowano do Rady o rozpatrzenie wniosków składających się na pakiet na rzecz zatrudnienia młodzieży,
- podkreślono, jak ważne jest prowadzenie zróżnicowanych, rozważnych polityk fiskalnych sprzyjających wzrostowi gospodarczemu oraz godzenie zapotrzebowania na wydajne inwestycje publiczne z celami z zakresu dyscypliny fiskalnej.

11. Ustanowienie – z zastrzeżeniem toczących się negocjacji w sprawie wieloletnich ram finansowych na okres 2014–2020 – powiązań między wybranymi priorytetami i działaniami inwestycyjnymi, które będą obowiązywać w ramach przyszłego programowania funduszy strukturalnych w okresie 2014–2020, a wyzwaniami politycznymi, które wyeksponowano w zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz w krajowych programach reform państw członkowskich;

Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE:

1. Fakt, że w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 rok zasadniczą rolę przypisano kształceniu i szkoleniu – jako jednemu z kluczowych czynników wzrostu gospodarczego i konkurencyjności, w tym fakt, że wspomniano o kluczowej roli, jaką w zwalczaniu bezrobocia i zapobieganiu mu oraz w pobudzaniu ożywienia gospodarczego sprzyjającego tworzeniu miejsc pracy odgrywają inwestycje w kapitał ludzki.
2. Stanowisko w sprawie zróżnicowanej konsolidacji fiskalnej przedstawione w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 rok, w tym apel do państw członkowskich, by zadbały o potencjał przyszłego wzrostu, priorytetowo traktując inwestycje w kształcenie i szkolenie, a jeżeli to możliwe je zwiększając.
3. Zawarty w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na 2013 rok apel o reformy, które poprawiłyby efektywność systemów kształcenia i szkolenia oraz podniosły ogólny poziom umiejętności, w tym bardziej zbliżyły do siebie świat pracy i świat edukacji; uznaje równocześnie, że niemożliwy jest uniwersalny plan działań, a efekty niektórych reform mogą stać się widoczne dopiero po dłuższym czasie.
4. Znaczenie, jakie przypisano umiejętnościom, kształceniu, szkoleniu i uczeniu się przez całe życie w kontekście zwiększania zatrudnialności, a zwłaszcza w kontekście walki z bezrobociem wśród młodzieży i zapobiegania temu zjawisku poprzez likwidowanie jego podstawowych przyczyn, z których wiele przedstawiono w niedawnym komunikacie Komisji z dnia 20 listopada 2012 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-

Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Nowe podejście do edukacji: inwestowanie w umiejętności na rzecz lepszych efektów społeczno-gospodarczych”;

Z NALEŻYTYM POSZANOWANIEM ZASADY POMOCNICZOŚCI ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH, BY:

1. Zadbały o trwałość społecznych aspektów kształcenia i szkolenia oraz o zapewnienie równych szans dostępu do dobrej jakościowo edukacji, tak by systemy kształcenia i szkolenia mogły nadal przyczyniać się do spójności społecznej, zrównoważonego rozwoju, aktywności obywatelskiej oraz osobistej realizacji europejskich społeczeństw.
2. Zwiększyły rolę kształcenia i szkolenia w ramach strategii „Europa 2020”, biorąc pod uwagę komunikat pt. „Nowe podejście do edukacji” oraz kształceniowo-szkoleniowe aspekty rocznych analiz wzrostu gospodarczego i zaleceń dla poszczególnych krajów, i skupiły się – zgodnie z priorytetami krajowymi i priorytetami ram „ET 2020” oraz stosownie do dostępnych zasobów – na następujących dziedzinach:
 - a) Poprawa efektywności systemów kształcenia i szkolenia oraz podniesienie ogólnego poziomu umiejętności i kompetencji, np. poprzez ściślejsze powiązanie ze sobą świata pracy i świata edukacji oraz poprzez zapewnienie skutecznej łączności i silnych związków między stosowanymi obszarami polityki, podsektorami kształcenia i szkolenia, partnerami społecznymi oraz różnymi szczeblami zarządzania.
 - b) Propagowanie – we współpracy z partnerami społecznymi – doskonałości w kształceniu i szkoleniu zawodowym, np. poprzez stworzenie systemów kształcenia i szkolenia zawodowego o gwarantowanej jakości i istotnym komponentie uczenia się poprzez praktykę w miejscu pracy, poprzez zastanowienie się nad opracowaniem kwalifikacji, które można by zdobyć w ramach krótkiego cyklu na poziomie policealnym lub wyższym – zgodnie z europejskimi ramami kwalifikacji lub w związku z pierwszym cyklem w kontekście procesu bolońskiego – i które skupiałyby się na potencjalnych dziedzinach wzrostu lub dziedzinach doświadczających niedoboru umiejętności, a także poprzez dostosowanie polityk kształcenia i szkolenia zawodowego do krajowych, regionalnych lub lokalnych strategii rozwoju gospodarczego.
 - c) Poprawa wyników młodych ludzi, którym szczególnie grozi przedwczesne zakończenie nauki i którzy posiadają niskie umiejętności podstawowe – zgodnie z ramami ustalonymi w zaleceniu Rady z 2011 r. ⁽³⁾ – np. poprzez wczesne identyfikowanie, na wszystkich etapach kształcenia, osób osiągających słabe wyniki w zakresie podstawowych umiejętności, poprzez zapewnianie zindywidualizowanego wsparcia – a jednocześnie walidacja wiedzy, umiejętności i kompetencji nabytych w kontekście pozaformalnym i nieformalnym – a także poprzez eliminowanie przyczyn słabych wyników w nauce za pomocą dostępnej, dobrej jakościowo wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem.
 - d) Zmniejszanie liczby nisko wykwalifikowanych dorosłych, np. poprzez poszerzanie zachęt do szkolenia dorosłych,

⁽¹⁾ EUCO 205/12.

⁽²⁾ 14871/12 + ADD 1–8.

⁽³⁾ Zalecenie Rady w sprawie polityk na rzecz ograniczania zjawiska przedwczesnego kończenia nauki (Dz.U. C 191 z 1.7.2011, s. 1).

poprzez informowanie o dostępie do usług z zakresu uczenia się przez całe życie, np. o walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego ⁽¹⁾ oraz o poradnictwie zawodowym, a także poprzez oferowanie osobom uczącym się indywidualnie dopasowanych możliwości uczenia się.

- e) Wprowadzenie środków służących rozwijaniu umiejętności i kompetencji przekrojowych, zgodnie z zaleceniem z 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie ⁽²⁾, od wczesnych etapów edukacji po szkolnictwo wyższe, z wykorzystaniem nowatorskich metod pedagogicznych, skoncentrowanych na osobie uczącej się.
- f) Zweryfikowanie i udoskonalenie – we współpracy z odpowiednimi zainteresowanymi stronami – profilu zawodowego osób związanych z nauczaniem (w tym nauczycieli, kadry kierowniczej szkół oraz osób kształcących nauczycieli), np. poprzez zapewnienie skutecznego kształcenia nauczycieli oraz spójnych i dysponujących odpowiednimi zasobami systemów rekrutacji, wyboru, kształcenia nauczycieli, wsparcia ułatwiającego start w zawodzie oraz doskonalenia zawodowego kadry nauczycielskiej opartego na kompetencjach.
- g) Optymalizacja uczenia się z użyciem technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz dostępu do dobrych jakościowo otwartych zasobów edukacyjnych, np. poprzez wspieranie nauczania i oceniania opartego na technologiach informacyjno-komunikacyjnych, poprzez propagowanie przejrzystości praw i obowiązków użytkowników i producentów treści cyfrowych, a także poprzez wspieranie instytucji kształcenia i szkolenia w dostosowywaniu się do zjawiska otwartych zasobów edukacyjnych, ze szczególnym uwzględnieniem zapewniania i monitorowania jakości.
- h) Priorytetowe traktowanie, a jeśli to możliwe zwiększanie inwestycji w kształcenie i szkolenie, a jednocześnie praca nad podnoszeniem efektywności takich wydatków oraz zachęcanie do krajowych debat, angażujących szeroką rzeszę zainteresowanych stron, nad trwałymi, wyważonymi mechanizmami finansowania;

ZGADZA SIĘ, ŻE:

Aby móc odegrać bardziej znaczącą rolę w realizacji europejskiego semestru, przedstawiciele państw członkowskich gromadzący się na forum Rady ds. Edukacji, Młodzieży, Kultury i Sportu – a w stosownym przypadku odpowiednie organy przygotowawcze – powinni analizować, za zgodą stosownych państw członkowskich, postępy państw członkowskich w reagowaniu na wyzwania wskazane w zaleceniach dla poszczególnych krajów w dziedzinie kształcenia i szkolenia ⁽³⁾. Ponadto, zgodnie z przygotowanym przez prezydencję planem europej-

skiego semestru, Komitet ds. Edukacji mógłby w stosownym przypadku wspierać odpowiednie komitety, np. Komitet Zatrudnienia, w analizie projektów zaleceń dla poszczególnych krajów w dziedzinie kształcenia i szkolenia;

PRZYJMUJE DO WIADOMOŚCI FAKT, ŻE KOMISJA ZAMIERZA:

1. Wspierać państwa członkowskie w ulepszaniu systemów kształcenia i szkolenia, respektując zasadę pomocniczości, odpowiedzialność poszczególnych państw członkowskich za kształcenie i szkolenie oraz autonomię instytucjonalną organizatorów kształcenia i w pełni wykorzystując w tym celu unijne programy i fundusze z dziedziny kształcenia i szkolenia, zapewniając lepszą bazę dowodową, szczegółową analizę kosztów i korzyści oraz większą przejrzystość, m.in. w następujący sposób:

- a) zwiększając swoją wiedzę fachową o poszczególnych krajach, pomocną tym krajom, oraz swoje zdolności analityczne w tym zakresie;
- b) utrzymując usystematyzowane kontakty z państwami członkowskimi, w tym organizując spotkania dwustronne w kluczowych momentach fazy przygotowawczej poprzedzającej przyjęcie przez Komisję projektu zaleceń dla poszczególnych krajów;
- c) zapewniając skuteczniejszą koordynację działalności grup roboczych utworzonych w kontekście ram „ET 2020” i działających w ramach otwartej metody koordynacji oraz dbając o to, by wszystkie te grupy skupiały się na kluczowych wyzwaniach politycznych wskazanych w kontekście ram „ET 2020”, strategii „Europa 2020” oraz europejskiego semestru;
- d) badając możliwość wspierania państw członkowskich na żądanie w zachęcaniu partnerów do wnikliwej dyskusji nad szczegółowymi kwestiami odnotowanymi w danym kraju, z wykorzystaniem stosownych instrumentów finansowych, w tym poprzez wspieranie udziału ekspertów o międzynarodowej renomie;
- e) analizując – we współpracy z państwami członkowskimi – informacje zwrotne na temat pierwszej edycji nowego Monitora Kształcenia i Szkolenia oraz Forum Kształcenia i Szkolenia oraz przedstawiając propozycje mające zapewnić wartość dodaną tych nowych narzędzi w ramach europejskiego semestru;
- f) zastanawiając się wraz z państwami członkowskimi nad dalszą pracą metodologiczną związaną z gromadzeniem stosownych danych w celu wsparcia propozycji ⁽⁴⁾ ewentualnego benchmarku w dziedzinie kompetencji językowych, który miałyby przyjąć Rada.

2. Wspierać inicjatywy, takie jak proponowane na szczęblu UE europejski sojusz na rzecz przygotowania zawodowego, mające udoskonalić uczenie się poprzez praktykę w miejscu pracy oraz przewidujące ścisłe partnerstwo między światem

⁽¹⁾ Zgodnie z zaleceniem Rady z dnia 20 grudnia 2012 r. w sprawie walidacji uczenia się pozaformalnego i nieformalnego (Dz.U. C 398 z 22.12.2012, s. 1).

⁽²⁾ Zalecenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie kompetencji kluczowych w procesie uczenia się przez całe życie (Dz.U. L 394 z 30.12.2006, s. 10).

⁽³⁾ Zastrzeżenie delegacji DE co do drugiej części zdania (od słów „powinni analizować”).

⁽⁴⁾ Por. dokument 14871/12 ADD 2, s. 3.

edukacji a światem pracy, w szczególności między partnerami społecznymi, przedsiębiorstwami oraz organizatorami kształcenia i szkolenia zawodowego – zgodnie z procesem kopenhaskim.

3. Zbadać wraz z partnerami społecznymi na szczeblu UE możliwość zwiększenia zakresu i jakości oferty kształceniowo-szkoleniowej dla dorosłych w celu przekwalifikowania pracowników i podnoszenia ich umiejętności.
4. W ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i stosownymi zainteresowanymi stronami zbadać wpływ ewentualnego utworzenia europejskiego obszaru umiejętności i kwalifikacji na propagowanie większej konwergencji między różnorodnymi unijnymi i krajowymi narzędziami przejrzystości i uznawania, po to aby ułatwić ponadgraniczne uznawanie umiejętności i kwalifikacji.
5. Zapoczątkować inicjatywę na rzecz otwartej edukacji – w koordynacji z ewentualnymi inicjatywami państw członkowskich w tej dziedzinie – analizując wpływ wsparcia UE na zwiększanie dostępności i wykorzystania otwartych zasobów edukacyjnych i technologii informacyjno-komunikacyjnych o gwarantowanej jakości.
6. Podjąć działania promujące edukację w zakresie przedsiębiorczości, w szczególności opracować wskazówki polityczne, oraz wprowadzić ramy sprzyjające edukacji w zakresie przedsiębiorczości na szczeblu instytucjonalnym.
7. Przeanalizować efektywność wydatków publicznych na kształcenie i szkolenie oraz zainicjować debatę na szczeblu UE z udziałem odpowiednich zainteresowanych stron na temat korzyści wynikających z inwestowania w różne sektory kształcenia i szkolenia;

ZWRACA SIĘ DO PAŃSTW CZŁONKOWSKICH I KOMISJI, BY:

1. Ścisłej powiązały kluczowe strategiczne wyzwania polityczne wskazane podczas europejskiego semestru z działaniami z zakresu otwartej metody koordynacji i wypracowały na żądanie krajowy wymiar tych działań, by wspierać zarówno pojedyncze państwa członkowskie, jak i grupy państw członkowskich w realizacji zaleceń do nich skierowanych.
2. W pełni wykorzystwały potencjał współpracy i partnerskiego uczenia się ustanowionych w ramach otwartej metody koordynacji, stosując w tym celu ulepszone metody pracy, w tym w odpowiednim przypadku:

- a) większą komplementarność działań i zapobieganie ich powielaniu poprzez lepsze wykorzystywanie obecności państw członkowskich UE w innych organizacjach międzynarodowych, takich jak OECD ⁽¹⁾, UNESCO i Rada Europy;
 - b) struktury i procedury zwiększające wydajność, skuteczność i własną odpowiedzialność państw członkowskich za otwartą metodę koordynacji, na przykład na szczeblu dyrektorów generalnych i czołowych wysokich rangą osób kształtujących politykę;
 - c) usystematyzowany, dobrowolny proces wzajemnej oceny, którego przedmiotem byłyby realizacja zaleceń dla poszczególnych krajów i który opierałby się na doświadczeniach z pilotażowej wzajemnej oceny przeprowadzonej we wrześniu 2012 roku;
 - d) regularne dostarczanie informacji zwrotnej Komitetowi ds. Edukacji lub innym stosownym grupom przez wszystkie grupy robocze oraz prezentowanie Radzie ich kluczowych wniosków politycznych w formie ustalonego szablonu;
 - e) regularną komunikację, w szczególności między Komitetem ds. Edukacji a wszystkimi tematycznymi grupami roboczymi, tak by wszystkie grupy robocze miały pełne informacje o kontekście, w którym działają, i o wszelkich bieżących wydarzeniach istotnych z ich punktu widzenia;
 - f) jasno wytyczone mandaty i standardowe procedury działania (tzn. zakres uprawnień, przewidywane wyniki, wymogi członkostwa i klauzule wygaśnięcia) dla wszystkich tematycznych grup roboczych, w tym gwarancja wykorzystania potencjału technologii informacyjno-komunikacyjnych, np. przez organizowanie wirtualnych posiedzeń;
 - g) ustalenia co do usystematyzowanego rozpowszechniania informacji – uwzględniające zarówno wymiar unijny, jak i krajowy – poczynione przed publikacją wyników prac grup roboczych, w tym przewidujące wielojęzyczne publikacje z podsumowaniem wyników prac grup roboczych.
3. Sprzyjały konstruktywnemu procesowi realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów przez regularne informowanie odpowiednich komitetów politycznych (m.in. Komitetu Polityki Gospodarczej i Komitetu Zatrudnienia) o wynikach uzyskanych dzięki zastosowaniu wyżej wspomnianych mechanizmów współpracy w ramach otwartej metody koordynacji.

⁽¹⁾ Prawo uczestnictwa w pracach tej organizacji należy zapewnić wszystkim państwom członkowskim.